

Крумскый Деспотъ, излѣзе на срѣщѣ имъ, та гы разби. Отъ тоя бой Михайлъ сполучи да избѣгне, а Радославъ заедно съ други-ты велможи падна въ робство и быде отведенъ при Святослава, който му извъртя очи-ты и проводи го при женѣ му въ Солунъ, а други-ты заробени Гърцы замѣни съ бащѣ си Тертера, който до тогази бѣше още въ Едерне у Гърцы рѣщѣ. Това движеніе отъ странѣ на Императора подкани Святослава да търси причинѣ за да ся размири съ Грцы-ты. И като склони на своѣ странѣ Крумскыя Деспотъ Елтимира, постарася да усили укрѣпленія-та отъ Сливенъ до Ямболъ и мѣста-та по рѣкѣ Тунджѣ, по край коѣ-то ся простираше Елтимирова-та земя на югъ, а на Сѣверъ до Сливенскы-ты горы, та можяше да служи за добръ опорѣ на Византійскы-ты военны дѣйствія.

Тыя военны приготвленія отъ странѣ на Българы-ты подадохъ на Гърцы-ты знакъ за войнѣ. Заради това Андроникъ ся помѣчи да склони Елтимира за да бѣде откалъ неговѣ странѣ, нъ той не рачи да остави сестринеца си да ся бие самъ съ Гърцы-ты. Тогази Андроникъ приготви войскѣ и подъ начялство на сына си Михаила заедно съ Боислава испрати ѣхъ за къмъ Българіѣ. Боиславъ трѣгна съ надѣждѣ да наслѣди Търновскый прѣстолъ спорядъ право-то, което е ималъ нѣкога си братъ му Смилецъ, та заради това, като наближи до Българекы-ты прѣдѣлы, той най-първо захвана войнѣ-тъ, и негова-та войска испърво показа нѣкои успѣхы, защото распрѣснѣ Българекы-ты стражяры; нъ